

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 626/2021-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátskou kanceláriou [REDAKOVANÉ], s. r. o., [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Okresného súdu Čadca č. k. 4C/37/2020 z 2. augusta 2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Z ústavnej sťažnosti sťažovateľa podanej na ústavnom súde 11. augusta 2021 a jej príloh vyplýva, že žalobca [REDAKOVANÉ] sa žalobou doručenou okresnému súdu 2. júla 2020 domáhal nahradenia vôle predávajúceho podľa § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka proti sťažovateľovi, presnejšie povinnosti uzavrieť so žalobcom zmluvu o prevode vlastníctva k spoluvlastníckym prevodom, ktoré sťažovateľ získal darom, bez toho, aby daryňa realizovala vo vzťahu k ostatným spoluvlastníkom vrátane žalobcu povinnosť a právo na uplatnenie predkupného práva.

2. Dňa 10. decembra 2020 o 7.30 h sa konalo jediné pojednávanie. Žalobca ešte pred otvorením pojednávania zobral žalobu v celom rozsahu späť, konkrétne o 7.15 h. Sťažovateľ so žalobou nesúhlasil, pretože predkupné právo sa vzťahuje na právny úkon kúpno-predajnej zmluvy, a nie na právny úkon darovacej zmluvy. Okresný súd uznesením konanie zastavil a zaviazal žalobcu, aby sťažovateľovi nahradil trovy konania v rozsahu 100 %. Sťažovateľ sa podľa obsahu zápisnice pojednávania nezúčastnil. Sťažovateľ o danej skutočnosti nemal vedomosť aj napriek tomu, že mu bolo uznesenie doručené prostredníctvom úradnej zásielky, avšak tú si v úložnej lehote neprevzal (do 1. januára 2021, pozn.). Uznesenie okresného súdu z 10. decembra 2020 nadobudlo právoplatnosť 19. januára 2021.

3. Aj napriek skončenému konaniu podal sťažovateľ 23. marca 2021 vyjadrenie k uzneseniu o zastavení konania. Dňa 7. apríla 2021 bolo sťažovateľovi doručené uznesenie okresného súdu,

ktorým konanie o podaní sťažovateľa z 23. marca 2021 v štádiu konania po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania a po právoplatnosti výrokov o náhrade a výške trov konania zastavil (výrok I) a zaviazal sťažovateľa na náhradu trov konania (výrok II). Okresný súd uznesenie odôvodnil tým, že sťažovateľovi ku dňu právoplatnosti uznesenia o zastavení konania trovy nevznikli. Sťažovateľ aj napriek právoplatne ukončenej veci (19. januára 2021) podal vyjadrenie (23. marca 2021). Týmto vyjadrením sťažovateľ spôsobil zavinené trovy konania podľa § 256 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“).

4. Okresný súd následne uznesením zo 17. júna 2021 zaviazal sťažovateľa na úhradu trov konania 113,09 eur. Proti uvedenému uzneseniu podal sťažovateľ 22. júna 2021 sťažnosť. Okresný súd napadnutým uznesením sťažnosť sťažovateľa zamietol.

5. Podľa názoru sťažovateľa je právna úprava nedokonalá v tom, že nie je zabezpečená dvojinštančnosť súdneho konania, keďže v prvom stupni o výške trov konania rozhoduje vyšší súdny úradník a v druhom stupni rozhoduje sudca, pod ktorým je zaradený vyšší súdny úradník. Tiež uviedol, že výška trov konania nebola preukázaná a odôvodnená.

6. Na základe uvedeného sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej aj „dohovor“). Tiež navrhuje zrušiť napadnuté uznesenie a nahradiť trovy konania. Tiež žiada, aby ústavný súd rozhodol o odklade vykonateľnosti napadnutého uznesenia podľa § 129 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon o ústavnom súde“).

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

8. V prípadoch, keď sťažovatelia namietajú porušenie svojich ústavou garantovaných práv rozhodnutím všeobecného súdu týkajúcim sa náhrady trov konania, je ústavný súd vo svojej doterajšej judikatúre zdržanlivý, keďže problematika trov konania má vo vzťahu k predmetu konania pred všeobecnými súdmi akcesorickú povahu, a preto sa k zrušeniu napadnutého výroku o trovách konania uchýľuje iba výnimočne, napr. keď zistí, že v posudzovanej veci došlo k extrémnemu zásahu do základného práva na súdnu ochranu (spravodlivý proces), alebo ak zistí, že zároveň došlo k neprípustnému zásahu aj do iného základného práva (IV. ÚS 45/06, I. ÚS 156/2010, IV. ÚS 40/2011).

9. Ústavný súd môže zasahovať do rozhodovacej činnosti všeobecných súdov týkajúcej sa trov konania len vtedy, ak by závery všeobecných súdov zahrňali črty svojvôle a interpretácia a aplikácia príslušných právnych noriem by predstavovala extrémne vybočenie z pravidiel (IV. ÚS 248/08).

10. Podľa § 256 ods. 2 CSP ak strana procesne zaviniť trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

11. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti namieta, že replika žalobcu po právoplatnosti konania bola vyhodnotená ako plnohodnotný úkon právnej služby podľa § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Okresný súd v napadnutom uznesení uviedol, že sa v celom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím vyššieho súdneho úradníka. Okresný súd považoval za preukázané, že sťažovateľ po právoplatnom zastavení konania doručil podanie, ktoré okresný súd podľa § 124 ods. 1 CSP posúdil ako vyjadrenie k žalobe, v ktorej sťažovateľ uviedol: „... po prevzatí zastupovania a po naštudovaní celého spisového materiálu musíme uviesť, že podľa nášho názoru je žaloba v celom rozsahu nedôvodná.“ Podľa okresného súdu týmto svojim procesným postupom zaviniť trovy konania, ktoré by žalobcovi inak neboli vznikli. Tým, že podanie sťažovateľa bolo posúdené ako vyjadrenie k veci samej, súd ho v súlade so zásadou kontradiktórnosti a rovnosťou strán konania zaslal žalobcovi na vyjadrenie. Žalobca svoje procesné právo využil a k podaniu vo veci samej sa vyjadril podaním doručeným súdu 7. mája 2021. Okresný súd tak považoval vyjadrenie žalobcu za účelný a odôvodnený úkon právnej pomoci. Okresný súd vychádzal zo skutočnosti, že sťažovateľ bol v konaní právne zastúpený, a uviedol, že „právny zástupca ako odborne znalá osoba vie posúdiť odôvodnenosť a účelnosť uskutočňovaných úkonov tak, aby nedochádzalo k sťažovaniu a priebehu konania súdu a vzniku ďalších trov konania“. Z uvedeného dôvodu preto okresný súd sťažnosť sťažovateľa zamietol ako nedôvodnú.

12. Ústavný súd konštatuje, že závery okresného súdu v napadnutom uznesení sú zdôvodnené, uznesenie nevykazuje znaky zjavnej neodôvodnenosti ani arbitrárnosti. Ústavný súd nezistil také zásahy do práv sťažovateľa, ktoré by boli z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné. Z uvedených dôvodov ústavný súd, pridržiavajúc sa vlastnej judikatúry o zdržanlivosti vo vzťahu k preskúmvaniu rozhodnutí všeobecných súdov o trovách konania, ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde odmietol v celom rozsahu ako zjavne neopodstatnenú.

13. Podľa § 129 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na návrh sťažovateľa odložiť vykonateľnosť napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu, ak by právnymi následkami napadnutého právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu hrozila závažná ujma a odloženie vykonateľnosti nie je v rozpore s verejným záujmom.

14. Návrhu na odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia ústavný súd nevyhovel, keďže zistil, že ústavná sťažnosť sťažovateľa je v celom rozsahu zjavne neopodstatnená, a teda odklad vykonateľnosti napadnutého uznesenia by vzhľadom na aktuálnu situáciu už nebol spôsobilý naplniť doň zákonom inkorporovaný účel.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. novembra 2021

Robert Šorl
predseda senátu